

[Jens Chr. Christensen.]

Det vil antagelig blive indvendt — det er allerede fremført af det ærede medlem hr. Carl Petersen — at de foranstaltninger, som regeringen og folketinget gennemførte for et år siden, skulle gælde i 2 år, og at det derfor er ganske meningsløst at gribe til nye foranstaltninger allerede på nuværende tidspunkt. Må jeg derfor minde om, at det, der blev gennemført sidste år, ikke engang kunne give dækning for det, som landbruget på det tidspunkt var bagefter i indtjening — jeg kan her henviser til den økonomiske årsoversigt, hvoraf det tydeligt fremgår, at landbruget har haft en mindre indtægtsstigning end de tilskud, der blev givet; og siden da har erhvervet måttet konstatere en ny nedgang i sine eksportpriser og dermed også for de fleste varegrupper en nedgang i hjemmemarkedspriserne. Erhvervet selv regner med en nedgang i landbrugets indtjening på ca. 50 mill. kr. for dette år, efter at man har fradraget en merindtægt som følge af produktionsstigning og stigning i besætningsværdien af den del af besætningerne, som lukkede markeder har hindret landbruget i at få afsat. Dertil kommer så den udgiftsstigning for erhvervet, som følger af den gennemførte løn- og prisstigning, som også den højtærede landbrugsminister i sin fremsættelsestale gjorde opmærksom på har fundet sted. Denne merudgift bedømmes forskelligt, og man kommer til forskellige tal, alt efter hvem det er, der bedømmer den; men det er nok en udgiftsstigning, som ligger et sted mellem 300 og 500 mill. kr.

Lønudgiftsniveauet har på alle områder overfløjet landbrugets indtjening. Jeg skal bare nævne et eneste eksempel, som klart understreger udviklingen. Helt op til sidste verdenskrig var det sådan, at landmanden kunne bytte sin rug med bageren og modtage lige så mange kg rugbrød, som han afleverede kg rug, og så kunne han oven i købet få kliddet tilbage. I dag koster 1 kg rugbrød 70-75 øre, og 1 kg rug — det foreslår man nu igen i kornloven — skal koste 47 øre. Det er altså 23-28 øre mindre pr. kilo, landmanden får, foruden at han heller ikke får betaling for kliddet. Det er et eksempel, der klart understreger, hvilken skæv udvikling Danmark er kommet ind i, og det understreger også — selv om jeg

for så vidt indrømmer, at det ærede medlem hr. Carl Petersen har ret i, at det er uhyre beklageligt, om pristallet igen skal til at stige — at landbruget har fået lavere priser, end der kunne tilkomme det. Efter de stigninger, der ellers har fundet sted, har landbrugserhvervet ikke været i stand til at holde pristallet nede. Den udvikling, som her er foregået imellem den pris, som landbruget får for sine varer, og den pris, den færdige vare koster, når den er blevet behandlet og omsat, viser klart, at landbrugserhvervet ikke med den tilbageholdelse i priser, det har været ude for, har været i stand til at holde pristallet i ro.

Udviklingen viser yderligere, at uanset priserne på fødevarer i produktionsleddet har de fordyrende faktorer, som landbrugserhvervet overhovedet ingen indflydelse har på, presset prisen på fødevarer betydeligt i vejret, inden de når ud til forbrugerne. Det understreger, at det ville være retfærdigt, om man forhøjede prisen på brødkorn også under hensyn til den prisstigning, der har fundet sted i de sidste 4-5 år, hvor vi har haft den nugældende brødkornspris, som nu er foreslået forlænget. Jeg indrømmer, det er en fordel, at brødkornsprisen og foderkornsprisen nærmer mere til hinanden, som det også sker efter lovforslaget. Men ville det ikke være rimeligt, om brødkornsprisen fik en stigning under hensyn til, hvad jeg her har nævnt? Det kan vi selvfølgelig tale om i udvalget. Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt stille forslag om, hvilken stigning der ville være rimelig for brødkornspriserne, men under hensyn til den stigning, der ellers har fundet sted, og til, at brødkornsprisen ligger på samme niveau, som den har gjort de sidste 4-5 år, mener jeg, det ville være rigtigt, om man fandt frem til en vis stigning på dette område.

Jeg ved ikke, hvor meget hold der er i de forskellige pressemeddelelser; det er mit indtryk, at navnlig de sidste dage har været rige på gætterier, men skal vi tro en del af de pressemeddelelser, der har været fremme, skal der i det udvalg, der nu skal nedsættes om de lovforslag, vi her behandler, kun føres en slags skinforhandling. Efter pressemeddelelserne er det meningen, at afgørelsen skal træffes i udvalget om omsætningsafgiftslovforslaget. Jeg vil imid-